

rul își ia permisiunea să introducă elemente inexistente în original, versiunea românească este adeseori curgătoare și bogată în imagini plastice :

B. Zaleski :

O! nad dziewczyną po siole w dzwony biją ;
A nad kozakiem po lesie wilki wyją.
Kości dziewczyny grób zamknął poświęcony ;
Kości kozaka bieleją na wsze strony ¹.

Gr. N. Lazu :

Și în satul fetei toate
Clopotele trist răsună ;
Lupii urlă în zăvoaie,
Crivățul în văgăună !

Fetei popii spun prohodul ;
Jalea fețele înmoaie.
Pe cazac îl prohodiră
Vântul, ropotul de ploaie.

În sfârșit, *Sărbătoare de familie* ², prezentată drept poezie populară polonă, deși este una dintre cele mai reușite traduceri, a ajuns, fără îndoială, dintr-o nouă eroare în secțiunea de literatură polonă. Folclorul polon nu cunoaște motivul cuprins în *Sărbătoare de familie* :

„Tata mers-a în pădure, și azi mers-a la vînat
Și un ciocîrlan de-ndată-căci e meșter-a-mpușcat.
Frații au luat vînatul și pe-o sanie l-au pus
Si-nhămîndu-se cu toții, drept acasă l-au adus.
Fetele dau foc la vatră, ciocîrlanu-l opăresc,
Și îl curăță de pene și îl spală și-l gătesc,
Mama-l rumenește bine, tot în unt și prea frumos,
Și îl pune pe-un blid mare, la vedere prea gustos ;
Și poftiră multă lume și trei zile-au ospătat,
Și cu vin trei poloboace, numai trei au deșărtat“.

Nu cunoaștem sursele lui Gr. N. Lazu, cert este că nu poate fi opera lui Fr. Bodenstedt, pe care-l amintește în cuvîntul său introductiv traducătorul. Pe de altă parte A.D. Xenopol, care prefătează culegerea, lasă să se înțeleagă că Gr. Lazu ar fi cunoscut limba polonă. În cazul acesta numai lipsa de talent poetic autentic al traducătorului l-a împiedicat să realizeze versiuni mai valoroase.

În ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, paralel cu recunoașterea marilor valori ale culturii polone, se observă în România un interes crescînd pentru fenomenul cultural contemporan. Întîiul contact al cititorului român cu gîndirea polonă din a doua jumătate a secolului trecut se realizează prin

¹ J.B. Zaleski, *Poezje* (4 vol.), Lvov-Varșovia, 1877, I, p. 249—250.

² Gr. N. Lazu, *op. cit.*, p. 368.